Впрочемъ, самого човѣка, развращенїето и злонемѣрностьтѣ на когото сѫ векѫ извѣстни на цѣлый свѣтъ.

Вие можете да исчетете Лаксентїй *) за владицата, що е сега у Рилскїй манастиръ. Ако не, можете да знаете другъ кого, познавате за по побѣръ само ако сѫ се оскорбили отъ гнусный Матвѣй."

(На 23 мартъ 1861 год. Филаретовъ пише по сѫщитѣ въ Самоковъ слѣдното:

„Сегодня сѫтрѫ тука пристигнѫ-тѣ на Вашетѣ обѣщанїе Дѣдо Мѣтко. Днесь онъ мисли да тръгне за Вашъ прѣзъ Шарпїй (Пирот).

Азъ имахъ сгодно до два часа врѣме да се разговорїя съ Господа. Ето сѫ сѫвсѣмъ новїи, пѣсенъ нѣмъ пѣе сега. Нему прилича да сѫ оплакалъ чесно на чистѣ и пѣтъ. Вами прилича да си стане закрѣпа на решенїето си, и постѫпкитѣ що бѫде добре ми сѫ за Отечеството и за цѣлъ българскїй народъ.

Какъ да е Вышнїе постановѣ-ше и не ги устроятъ инакъ.

При сичко това, като Пановй ни нѣма сичкитѣ си болки, то и азъ го поздравявамъ, като ставше при Зайчевъ Гроб, я погледнѫ, по вѣрѫдъ добрѣ да мисли, по-годно да пише и да говори. Отъ ми сѫ обѣщалъ, че ще пишемъ християнско смиренїе, увѣрявость и пр. и пр.

Отъ тамъ непрѣмѣнно да сѫ пойде въ Самоковъ за Великодень за да Ви благослови, и то бѫдѫ щастливъ".

Пехлоръ мой на сичкы разумны сношенїе".

На 17 май 1860 година Филаретовъ отговаря на г. Гюровичи и имъ прѣдлага да послѣдватъ примѣра на софїанци по изкупуванїе мазаръ до Садрадзина:

„Въ отговоръ на Вашето любезно писмо отъ 29 априлїй Ви казвамъ, че единственото Ваше спасенїе стои само въ постоянство-то на прежднитѣ. Отъ конвенцїитѣ Вие знаете, че ние сме сега независимы отъ гръцкия Патрїархъ, слѣдователно нѣмъ остава да помирамъ за владиката Онфимъ, отъ когато сме благодарны и на найвдаленитѣ безчестїе анасова кой е противекъ на народъ-тъ и царске-та воля.

Помнувате ли султанъ-тъ у Цариградъ, изпратихте ли нѣмъ мазаръ до Садрадзамо, че и Вие заедно съсъ сичкы Българскїй народъ просите особенъ българенъ Патрїархъ отъ знаменитый нашъ царь?

Ние учинихме и едно то и друго то".

За да бѫдем по-пъти въ положенїето на донуженитѣ, даваме мѣсто и на слѣдното честно писмо до „Его Высокопреподобнаго Архимандриту Отцу Хрисанфу въ Самоковъ.

*) Е Тирновъ Лаксентїй е писмо до Хаджи Пано за Нашъ на хаджїйскуи прѣзъ В. Бѣлчъ да се мине земи Мѣтко и на мѣлого му да се нѣмчи Лаксентїй (Славей брой 23 № 185 Енкер. Мусей.)

„Софїя, 1860 майъ 17

Прощамъ Ви желанїйтѣ портретъ на незабвеннаго нашего Ю. И. Венедикта. Богъ да прости!

Ние лично не сѫ видахме на тръгване, защото пашата бѣше на заплѫнѫтъ да обѫдаме, и когда сѫ дойдохъ у дома ни, казахѫ ни, че Вие сте отишли.

За това увѣренъ съмъ че нито Вие имаше защо да ни сѫ сърдите, нито пъкъ азъ защо да Ви сѫ извинявамъ по Англїйски. Ние сѫ обичаме искренно, и такъвъ случайнъ черанность не нарушаватъ нашитѣ отношенїя.

В. церкви тѣ сѫ тука нѣмъ споменуване вечѣ името на И. И. В. Султанъ-тъ Абдулъ Меджитъ Хана, и народъ-тъ съ въсторгъ повтори „Господи сохрани го!".

Вашъ духовн. Сынъ
С. Филаретовъ".

На 1 юний 1860 г. Филаретовъ пише на нѣмкитѣ си приятели, брата г. Гюровичи, че сѫ-тѫ-тѫ въ начинатъ борба се вече въ епархи-ята и въ обрнаха нѣмъ култъ. Прѣнебрѣгнѫ-Цѣлите сѫ-тѫ-тѫ жалбата:

„Отговорить на Ваше писмо отъ 31 майъ.

Благодарїя Ви за извѣстїя, кои ни съобщавате. Гласъ-тъ не е инкраль-отъ тука и не сме слушали нищо за вашето отношение. Радвамся, че поточе-тѣ Ваши приятели сѫ узнали ще е за стана, и сѫ се присоединили съ народъ-тъ. Най-много знаменїе въ того. Благ Рилски-тѣ, кои заслѣдвахъ и прѣшучихъ народъ-тъ, да го прѣмѣнѫ. И нѣмъ кой да се трие жалко соль по кухнѫ-та сѫ-тѫ, но то сѫ е наша домашна работа.

Отъ Ц.-градъ азъ самъ прѣимолъ телеграфическы пратенїя, нѣ да другы работы, а не за Патрїарх-ата. Само това на обѣщавахъ наши-тѣ, че скоро ще прѣме помощъ работа-та. Ако бъ да научѫ, нѣщо радостно, ще часъ ще Ви кажѫ-та. Сичкитѣ работы, брата, зависятъ отъ Епархїйты-тѣ. Ако ние постоянствуваме нѣма що да чинѫ-тъ фанерїота-тѣ и нашитѣ Българе въ Ц.-градъ съ народно Българско име, сичко можѫ-тъ да измѣнѫ-тъ и изпростѫ-тъ отъ добрѣйшїй нашъ Султанъ, кой така милостиво гледа на нашата законна жалба, и за това колко и да измудряватъ лукавитѣ фанерїоты, сичкитѣ имъ мюзенирлїци ще се разнесѫ-тъ нада пѫмъ, и на царско заповѣ. Българетѣ сме постигнѫ-тъ желанїе-то си.

Слушаме, че Сидрадзамо лошолъ у Видинъ. Отъ тамъ ще иде у Нишъ, а може и Софїя. За това нужно е отъ сички тжалбавшы Епархїя отново да му подадеме мазаре, да кажѫ-тъ въ нѣмъ що сме прѣтеглили отъ Гръцкы Вселенски, и да пресмѣ-тъ офїциално портвърждение отъ Высокото Царско Правителство на нашето особено Българско Духовенство, независимо отъ Гръц. Патрїархъ, както за това всенародно сме просили и по прѣди чрѣзъ на-